

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Noemvre

Dieta Ungariei a trecut deja peste o porțiune însemnată de proiecte de legi, votându-le, când cu majoritate mai mică când cu o majoritate mai mare.

Punctul de gravitațiune în privința desbaterilor parlamentare va trece acum pe un timp în senatul imperial, în care se începe astăzi desbaterea cesțiunei armatei.

Din scirile ce le avem până acum și la Viena sînt bune prospecte pentru deslegarea cesțiunei armatei în sensul guvernului. Înșiși Cehii, se ție că au promis votarea, cu toate că până acum nu s'a împlinit încă nici una din asteptările lor. Votarea Cehilor este dară un feliu de credit politic deschis guvernului a conto pretensiunilor cehice care este speranță, că tot au să urmeze, mai târziu.

Diferenței dintre Ungaria și Croația i s'a dat o deosebită atențiune și dincolo de Laita. „D. Ztg.” scrie un articol foarte interesant în privința acestei diferențe. Foia aceasta pornesce dela tema „1,300,000 fl.” sumă care o pretinde Croația dela Ungaria ca restanța de 45% din impozitele indirecte de pe anii 1877, 1878 și 1879 și care dacă Croații se pleacă ar cresce îndoit, pentru că Ungaria ar avea drept a merge cu trei ani înapoi făcând pretensiunea ca aceleași procente plătite Croației pe 1874, 1875 și 1877 să le dea Ungariei înapoi. A-fără de considerațiunile aceste financiale „D. Ztg.” se ocupă și cu modalitatea cea bruscă a Maghiarilor, cu care tractează din cauza aceasta pe Croați. În loc de a capacita pe Croați de nedreptatea lor, țice numita foaie, Maghiarii îndată pun mâna pe „fokos” și amenință.

Turcilor li s'a îmbogățit istoria cu un nou capitul sângeros. Albanezii au omorit pe mușirul Ach-

met-Muktar pașa, comandat de Poartă a funcționa la introducerea Muntenegrenilor în posesiunea Gusinei și Plavei, care li se vine acestora în urma tratatului din Berlin. Până acum nu se scie limpede cum s'a petrecut acest act, care dela tratatul din Berlin încoace s'a săvârșit adouă oară din partea supușilor Porții. Tot ce se poate scie până acum este, că Albanezii din ținutul Gusinei și Plavei în adunările lor s'au hotărît a nu suferi încorporarea lor la Muntenegru și au trimis și o deputațiune la Constantinopole să spună Porții, că acei ce vor veni să esecutive partea tratatului dela Berlin privitoare la transpunerea ținuturilor lor în stăpânirea Muntenegrenilor sînt espusă pericolului. Poarta însă strimtorată de un ultimatum din partea Muntenegrului care cerea ca până la 15/27 Noemvre să fie introdus în noua posesiune, a însărcinat pe Muktar pașa ca în fruntea a 15 batalioane de soldați să esecutive tratatul din Berlin. Timpul fiind scurt Muktar n'a putut intra în Gusine decât cu 5 companii de soldați pe cari i-a împărțit în quartire, rezervând pentru siguranța sa numai 70 de soldați. În noaptea dela 26 spre 27 Noemvrie, Albanezii au năvălit asupra soldaților și asupra lui Muktar-pașa și i au masacrat pe toți.

Ce va face Muntenegru? se întrebă lumea. Se poate că o ciocnire a avut loc deja între Muntenegru și Albanezi.

În Bulgaria este o crisă ministerială cu dimensiuni amenințătoare. Diferențele între partide sînt așa de mari încât principele Alecsandru este aplecat a depune coroana și a țice *sănătate bună* „iubiților” sei supuși.

Dieta Ungariei.

În ședința dela 24 Noemvrie s'a continuat desbaterea generală despre

legea relativ la armată. Dintre oratorii, cari au participat la desbatere, amintim pe Iokai. Acesta pledează într'un lung discurs pentru proiectul guvernului, arată pentru ce densus a votat înainte de aceasta cu 10 ani contra legii de înarmare. De atunci, țice oratorul, lucrurile s'au mai îndreptat în privința națională, s'au sporit oficirii maghiari în armată; ba ministrul de resbel a obligat prin ordin pe oficirii cari servesc la regiamente unguresci să învețe limba ungurească; academia Ludovica s'a prefăcut într'un institut național unguresc, capitala a încetat a fi o cetate. (Strigări din stînga extremă: Dar citadela?) Cât pentru partea financiară delegațiunile reduc pe cât se poate cu învoiere împrumutată unele miliioane în buget. Influența guvernului unguresc se constată prin concediurile cele multe, cari s'au făcut la inițiativa guvernului nostru. Oratorul constată apoi că s'a reformat cavaleria și artileria. Dacă împărțiam artileria, astăzi tunurile lui Uchatius le aveau numai Austriacii. (Ilaritate în stînga). Noi nu avem arsenale și inventatorul Uchatius trebuia să se ducă cu invențiunea sa acolo unde sînt. (Strigări din stînga extremă: Pentru ce nu avem?) Pentru ca să avem ne-ar trebui 8—10 milioane și timp mai îndelungat. Trecînd la partea politică oratorul țice că astăzi situațiunea s'a schimbat. Mai înainte Francia și Germania se controlau una pe alta, cu Italia trăiam în pace, statele cele mici dela Dunăre nu se socotiau, Rusia avea de lucru cu sine și așa perspectivele posomorite erau delaturate. Cine ar fi cugetat înainte cu 10 ani că bărbatul, care avea o misiune de pace (Napoleon), va începe un resboiu, a cărui consecuență a fost paralisarea Franciei? Francezul când e umilit nu vrea să scie de nici o împăcare. Desastrul Franciei a deschis drumul la toate aspirațiunile și a adus resboiul oriental. Și cum stăm ați? Italia, care s'a bu-

curat de atâtea simpatii din partea noastră, vede pretutindenea, unde înfloresc citroanele, o Italie irredentă. Și marele bărbat popular al Italiei (Garibaldi), care trebuia să-și aducă aminte de sângele ce l-am vîrsat noi pentru unitatea Italiei, ni-a țis pe timpul resboiului din urmă să ne stergem cu Turcii în Asia. Rusia nu se lasă de planurile sale, Germania înarmează în vederea tuturor. Pe ce basă să desarmăm noi? Un membru din stînga extremă ne-a sfătuit să spunem regilor adevărul, dar să spună și domniele lor poporului adevărul. Când popoarele se vor lăpeda de pofta de sânge, ele vor ave pâne. (Ilaritate în stînga).

Nu trebuie să rideți domnilor, căci e faptă că popoarele se înghit unele pe altele. (Strigări în stînga extremă: Împărații sînt aceia!).

I. Madarász: E laș poporul care se lasă a fi înghițit. (Sgomot).

M. Iokai: Nu lașitatea ci sumeția popoarelor este cauza înarmării generale. Mă tem că preste 5 ani va izbucni resboiul și atunci, dacă vom accepta propunerea opozițiunei intrunite, vom ave trei crise: o crisă de resboiu, o crisă parlamentară și o crisă în guvern. Au domnii respectivi curagiul să provoace trei crise deodată? Eu unul nu l am. Ce se va întempla atunci? Începe-va puterea resboiu fără învoierea parlamentului? (Sgomot în stînga extremă). Legea de înarmare espiră cu sfîrșitul lui Decemvre. Făcîndu-se alegerile pentru parlament pe timpul unui resbel popular se va alege un parlament de mameluci care va încuviința toate. (Strigări din stînga: Aceia nu vor pute fi mai mameluci decât majoritatea de acum!). În sfîrșit oratorul se declară pentru proiectul de lege.

La 1 oară după a meași s'a închis ședința.

În ședința dela 25 Noemvrie s'a continuat desbaterea generală asupra legii relativ la armată. Dintre ora-

FOIȚA.

O iernare în gheață.

(Traducere din Jules Verne.)

(Urmare)

În momentul acesta un bolovan înfricoșat de gheață alunecă foarte cu iuțală în curentul îngust al apei, bord cătră bord cu corabia și se părea că abia va fi cu puțință de a iferi din cale. Sloiul încuia lățimea întregă a călei maritime, cea ce bricului i lua toată puțința de a se întoarce.

„Poți întoarce cărma? întrebă căpitanul Ioan Cornbutte pe subcărmașiu.

— Nu, dle căpitan, corabia nu-mai ascultă de cărmă!

— Nu ve temeți feciori, pripo-niți rudele cu toată puterea pe podul-plat.

Bolovanul era de o înălțime de șesedeci de urme; dacă cădea pe bric îl sdrobia. Un moment de nespusă

groază urmă și cu toate ordinele căpitanului oamenii bricului au părăsit posturile lor și au alergat pe puepa corăbiei.

Când massa cea colosală de gheață mai era o jumătate de lungime de cablu departe de Jeune-Hardie, s'a auzit un sgomot surd. O trambă formală cădă mai întăiu pe partea dinainte a podului corăbiei. Corabia fu ridicată atunci de o undă imensă.

Toți matrozii strigară cât putură de spaimă, dară când căutară spre partea dinainte a podului corăbiei, bolovanul numai era, apa navigabilă era liberă și cele din urmă rațe ale soarelui îi asigură de o plutire înlesnită pe o lată suprafață de apă.

„Tot ce e pe lume trebuie să ne fie de folos! strigă Penellan, să întindem ventrilele dela catargul principal și dela cel marțial!”

S'a întemplat adecă, ceea ce se întemplă adeseori în lățimile aceste. Când în timpul desghețului masele cele plutitoare de gheață se desfac de cătră olaltă, innoată păstrânduși cu desăvîrșire ecuilibrul. Îndată însă ce

ajung în Ocean, unde apa relativ este mai caldă, li se subminează basa, partea de desubt încet cu încetul se topește și prin deseale isbituri din partea celorlalți sloi bolovanul se sguđuie. Se întemplă așa dară că îndată ce li se derangiază punctul de gravitațiune, masele cad în ruine. Dacă ar fi cădut muntele de gheață numai cu două minute mai târziu bricul era neapărat sdrobit și îngropat sub ruinele muntelui.

Cap V.

Insula Liverpool.

Bricul innota acum în mare aproape liberă, dar pe orizont se arată o strălucire albuie, ceea ce anunță suprafața imobilă a gheaței.

Ioan Cornbutte mâna acum neconținut spre capul Brewster și ajunse deja în ținuturi foarte friguroase, de oare ce acolo căderea rațelor soareli este foarte pețisă și puterea lor foarte slabă.

În 3 August bricul sta în fața masei imobile de gheață înghețate

unele de altele. De multe ori apa navigabilă nu era mai lată decât de o lungime de cablu și Jeune-Hardie fu silită a face o mie de cotituri prin care demulte ori trebuia să meargă contra vîntului.

Penellan ingrigia ca un părinte de Maria; cu tot frigul ei o înduplecă a se preumbla două trei oare pe ții pe pod, căci miscarea era o condițiune neîncungiurabilă pentru sănătatea ei.

Curagiul Mariei de altmintrea nu slăbia de loc; ba ea încuragia cu cuvintele ei chiar și pe matrozii bricului ceea ce făcū de stima oamenilor bricului cătră dînsa crescea pe fie care ții. Andreiu Vasling se silia acum în giurul ei, mai mult ca ori când altădata și nu scăpa nici o ocasiune pentru de a începe conversațiune cu dînsa; tinera fată însă primia prevenirile lui cu o involuntară receală care poate că își avea temeiul într'o presițiune nehotărîtă. Își poate omul închipui că tema conversațiunilor lui Vasling era mai mult viitorul decât prezentul. El nu ascundea de loc puțină sa speranță de a mîntui pe naufragiați. După părerea lui perirea lor

tori amintim pe Al. Csánády din stânga extremă. Acesta dice, că nu vorbia, dacă Jokai nu lua sub scutul seu o doctrină nemorală, doctrina renegeților. Se pare că Jokai calcă pe urmele ministrului president C. Tisza. (Iaritate viuă în dreapta). Acesta a ținut de curând că a fost totdeauna un amic al moralei politice, dar oratorul se vede silit a declara, că această afirmațiune a ministrului president nu corespunde cu adevărul. (Aplauze în stânga extremă, ilaritate în dreapta).

Nici unui deputat nu i este permis să schimbe principiile, pe baza cărora este ales, și dacă e silit să și le schimbe, trebuie să și depună mandatul. Și fiindcă Col. Tisza și-a părăsit principiile sale politice — despre viitor nu vreau să dic nimic, căci se poate întâmpla ca Tisza să mai șadă pe bancile stângei extreme — trebuie să repetez că afirmațiunea amintită a lui Tisza nu corespunde cu adevărul, ași pute dice că e o minciună dar nu o dic. (Iaritate viuă și continuă). Oratorul se vede silit ași dovedi afirmațiunea.

Presidiul provoacă pe orator să vorbească în meritul lucrului.

A. Csánády: Se scie că ministrul president C. Tisza a renegat acele dogme politice, pentru cari s'a luptat în anul 1861. (Așa este! în stânga extremă).

Presidiul provoacă a doua oară pe orator să vorbească la obiect, căci dacă nu i va detrage cuvântul.

A. Csánády: Noi scim, onor. casă, că dl ministru president a cădut din înălțimea pe care a stat partida rezoluțiunii, în nomolul afacerilor comune. (Iaritate viuă în dreapta. Așa este! din stânga extremă.) Ba eu dic și mai mult. (Iaritate viuă în dreapta. Să auzim! în stânga extremă).

Presidiul amerință pe orator cu detragera cuvântului, dacă nu se întoarce la obiect.

A. Csánády se roagă ca mai întâiu să fie provocat la ordine, apoi după aceasta presidiul i poate după regulamentul casei detrage și cuvântul. (Iaritate sgomotoasă și continuă).

Oratorul desvoaltă apoi temeiurile, pentru cari respinge proiectul de rezoluțiune substernut de Ugron.

După ce a mai vorbit Sárközy pentru proiectul stângei extreme presidiul declară desbaterea generală de încheiată.

Referentul Markus în cuvântul seu din urmă a dezvoltat idea că Ungaria are lipsă de armata comună pe carea o susține în cea mai mare parte Austria. Crisa universală ce va izbucni va amerință pe Ungaria mai tare decât pe Austria. Punctul de vedere al stângei extreme ar da dreptul și la

Austriaci să decidă: A fost odată o armată comună dar acum nu mai este; (Strigări în stânga extremă: O de n'ar mai fi fost! Sgomot. Strigări în dreapta: Să auzim!) a fost o apărare comună, acum nu mai este. (Sgomot mare, mișcare în stânga). Oratorul spune stângei extreme că armata comună va fi pe mult timp scutul cel mai mare al monarhiei și al Ungariei. În sfârșit recomandă proiectul de lege spre primire.

A mai vorbit deputatul Pulszky ca propunător și a apărât proiectul substernut de densusul în numele opozițiunii intrunite. Ministrul president a replicat la capetul ședinței deputaților din opozițiune cari l-au atacat.

Cu aceste s'a închis ședința dela 25 Noemvre.

În ședința dela 26 Noemvre s'a săvârșit votarea proiectului de lege relativ la armată. Dintre 444 deputați verificați au votat 205 pro, 158 contra, presidentul n'a votat, 80 deputați au absentat, prin urmare proiectul s'a primit cu o majoritate de 47 voturi ca basă la desbaterea specială. Partida guvernului a votat cu unanimitate pentru proiect, opozițiunea intrunită, stânga extremă și deputații, cari nu aparțin la nici o partidă dietală, au votat contra proiectului. E de însemnat, că dintre foștii ministri au votat Col. Széll și Stef. Bitto contra proiectului.

Din desbaterea specială care a urmat îndată după votare, însemnăm pe scurt că contele Apponyi a propus să se adaugă la § 1 o alineă de cuprinsul, că parlamentul poate să ia inițiativa la o schimbare a statului armatei și în restimpul celor 10 ani.

Ministrul president C. Tisza recunoasce dreptul de inițiativă a legislativei și nu adă de lipsă ca acest drept necontestabil să se afirme de nou prin o dispoziție specială.

Pe baza acestei declarațiuni majoritatea respinge amendamentul lui Apponyi.

În ședința dela 27 Noemvre s'a desbatut proiectul de lege relativ la încuviințarea contingentului de recruți pe 1880. Proiectul s'a primit în desbaterea generală și specială.

În ședința dela 26 Noemvre s'a discutat și primit proiectul de lege despre încorporarea Bosniei și a Erșegovinei în legământul vamal al monarhiei.

era o faptă complinită. El adeseori făcea să transpire, că Maria trebuie să încredințeze grigea de existența ei în mâinile altuia.

Maria spre marea mâhnire a lui Andreiu Vasling, nu înțelegea alusiunile lui de bună samă, pentru că conversațiunile aceste era totdeauna foarte scurte. Penellan găsia totdeauna câte un pretecest de ale intrerupe și prin cuvinte pline de speranță a nimici efectul cuvintelor lui Andreiu.

Maria de altă parte nu sta fără de lucru. La sfatul subcarmaciului ea se îngrija de vestminte de earnă pentru sine. Pentru a pute întâmpla temperatura acestor lățimi friguroase a trebuit să și schimbe toaletă cu totul. Și-a făcut un feliu de pantaloni de cojoc tivivi cu pele de căne de mare; pantalonii acestia îi ajungeau numai până la fluere, pentru că nu atingă umeții, cu eara cari se acopere suprafața gheaței. Un cojoc făcut pe trup provădut cu capușon îi scutia partea deasupra a trupului.

În timpul liber și bărbății și făceau vestminte de earnă, precum cio-

bote înalte din pele de căne de mare. Aceste le permitea a străbate în călătoriile lor de investigațiune nepedesiți prin umeți. Astfeliu lucrată ei tot timpul cât au plutit prin acest canal îngust.

Andreiu Vasling era un vânător foarte îndemânatic și pușca de multe ori paseri de apă, cari sburau în masse mari în giurul corabiei. Un feliu de găscă și găini de gheață liferau pentru oamenii bricului, carne foarte bună și prea binevenită variațiune dela carnea sărată.

În fine după o mie de încunguirări, eată cap Brewster în perspectivă. S'a slobozit o șalupă în mare și Ioan Cornbutte și Penellan au tras la mal, care era pustiu de tot.

Îndată după aceasta bricul s'a îndreptat spre insula Liverpool, descoperită la 1821 de căpitanul Scoresby. Oameni bricului n'au putut suprima strigătul de bucurie, când au vădut pe indigeni alergând spre mal. Numai decât s'a început un feliu de comunicațiune. Penellan scia vre o câteva cuvinte din limba lor, indige-

Deschiderea camerilor române.

Joi în ziua deschiderei sesiunii ordinare a corpurilor legiuitoare, ministrul de interne Cogălniceanu a citit în cameră următorul mesagiu:

D-lor senatori, d-lor deputați!

După două lungi și laborioase sesiuni extraordinare, astăzi întrați în sesiunea ordinară a activității d-voastre legislative.

Cu această ocaziune, am o plăcută datorie de a vă mulțami din nou pentru patriotica și luminată rîvnă ce ați pus în deslegarea spinoaselor și grelelor cestiuni ce ați avut la ordinea zilei.

Situațiunea noastră esteroară este favorabilă pentru prezent, și o putem privi cu încredere pentru viitorul.

Cu toate dificultățile ce ne împunea executarea tratatului din Berlin, cu toate chiar dureroasele sacrificii ce a mai trebuit să facem, d-voastră cunoașteți cu câtă lealitate și abnegațiune, cu cât tact și unanimitate am scuit cu toții a ne conforma aceluia tratat.

Puterile semnătoare, sîntem siguri, vor ține samă de lealitatea noastră ca și de dificultățile ce esistau, și vor aprea modul îndeplinirii acestei obligațiuni internaționale precum și valoarea morală a unanimității cu care națiunea a putut concilia interesele sale interioare cu stipulațiunile unui act european.

Sîntem dar în drept a crede, că preste puțin vom vedé stabilindu-se între noi și celelalte patru mari puteri semnătoare tratatului, acele relațiuni normale, care se formează între statele absolut independente.

Politica guvernului Meu, fiind eminate națională basată pe lealitate, pe drepturile și datoriile internaționale alipite de calitatea ori-cărui stat liber, nu va pute jicni nici un interes legitim străin; din contra, va inspira o egală încredere pentru noul stat român din partea tuturor celorlalte state.

Astfel ne vom pute asigura simpatiile puterilor și consolida cu densesle acele relațiuni permanente și normale, de care România are trebuință pentru dezvoltarea activității sale politice și economice.

Sperând și așteptându-ne că încurând vom fi liberi de preocupățiuni esteroare, cu atât mai mult activitatea noastră va trebui să fie concentrată asupra îmbunătățirilor noastre din năuntru, asupra îndestulării trebuințelor noastre morale, materiale, economice!

În timpul resbelului, în timpul complicațiunilor noastre internaționale, aceste trebuințe, în mare parte, au fost neîngrițite. Acum a sosit timpul ca, cu forțe intrunite, camere și Guvern, să ne punem serios la lucru!

D-voastră, domnilor senatori, domnilor deputați, aveți înaintea d-voastre mai multe proiecte de legi demne de toată binevoi-

toarea d-voastre cercetare; cele mai importante sînt: proiectul de lege comunală, proiectele de legi pentru îmbunătățirea serviciului sanitar, pentru cruțarea pădurilor, pentru mine, pentru organizarea administrațiunii domeniilor statului, pentru banca de scompt și de circulațiune. Alte proiecte de legi, nu mai puțin importante, vor veni să reclame legislativul d-voastre concurs.

În administrațiunea financiară, nn control mai eficace și mai sever a produs îmbunătățiri reale; și unele ramuri ale veniturilor statului, precum vămile și monopolul tutunurilor, au dat rezultate ce merită de a fi numite satisfăcătoare. Astfel, cu concursul laminat al domniilor-voastre, vom ajunge la finele esercițiului acestui an cu un buget executat întocmai după prevederile ce au predominat la votarea lui.

Cu toate aceste, în vederea multelor îmbunătățiri ce se reclamă de starea noastră dinlăuntru, viitorul nu se prezintă fără dificultăți financiare. Silințele constante însă de a ameliora serviciul, și speranța ce am că bugetele vor fi votate la timpul oportun, Mă fac a crede că, cu prudență și esactitudine totuși vom ajunge a vedé situațiunea noastră financiară pe deplin regulată.

Ministrul de finanțe va supune domniilor voastre legile necesare în raport cu bugetul anului viitor. România de peste Dunăre, Dobrogea reclamă toată binevoitoarea d-voastre îngrițire.

În eseursiunea ce am făcut în noua provincie română, M'am încredințat că acolo posedăm un capital mare de devotament și de iubire cătră noua lor patrie, din partea întregelor poporațiuni de ori-ce naționalitate de ori-ce confesiune. Este de datoria noastră este de interes nostru de a conserva și desvolta acest precios capital moral; și am firma convicțiune, că ori ce sacrificii vom face pentru îmbunătățirea și înflorirea Dobrogei, vor fi mănoase în rezultate folosite pentru întregul Stat român. D-voastră veți avé în curând a vă pronuncia asupra proiectelor de legi privitoare la organizarea acestei provincii, și la regularea proprietății rurale în aceeași parte a țerei.

Ministrul meu de interne va înfățișa d-voastre mai multe proiecte de legi privitoare la întreg Statul român, între care cele mai importante sunt acele pentru impușinarea și reorganizarea suptprefecturilor, pentru amisibilitatea și înaintarea în funcțiunile administrative, pentru completarea serviciului postelor și telegrafelor, pentru reforma reorganizarea serviciului penitenciarelor noastre.

Judecătoriile de ocoale, cu competența lor de astăzi, au inpușinat procesele la instanțele superioare. Unele tribunale deja au început a numai avé decât foarte puține judecăți. O reformă dar se impune. Guvernul meu v'are va presenta în această privință un proiect de lege care va asigura totdeodată și pozițiunea magistraților, organizând și răspunderea lor pe o scară mai largă.

nii eară pricepeau unele frase obișnuite ale matrozilor, care cu bună samă le au învățat dela pescarii de balene și așa n'a fost togma mare greutate de a se pute înțelege unii cu alții.

Grönlandianii erau mici și scunzi; statura lor nu trecea preste înălțimea de patru urme și de ce degete. Ei aveau tent roșatec, față rotundă, frunte mică, păr negru luciu, care atârna pe spate, și dinți stricați și ca atacați de un feliu de cangrenă, ceea ce este propriu la toate popoarele ichtiofage.

Ca să poată căpeta în schimb dela oamenii corabiei bucăți de fer și de aramă după cari bieților li se duce inima, au adus cojoace de urși, pei de viței de mare, de lupi de mare și de alte animale de aceste, care în deobște se cuprind în numirea „robbe.“ Obiectele aceste care aveau să prindă foarte bine Ioan Cornbutte le-a cumpărat cu prețuri foarte eftine.

Mai departe căpitanul a cercat a face pe indigeni să înțeleagă, că caută o corabie și a întrebat dacă sciu ei ceva despre aceasta. Unul dintrênșii

s'a pus numai decât și a desemnat în zăpadă un feliu de corabie și a spus, că un bastiment de feliu acesta a fost, încă înainte cu trei luni, aruncat în direcțiune nordică; apoi a mai adaus, că pe ei i-a împedecat desghețul și spartul câmpiilor de gheață a cerceta după corabie și era la mintea omului, că ei cu „piroguete“ lor ușoare, cărmuite cu „pagaje“ nu putură întreprinde excursiuni de acele.

Scirea aceasta, ori cât era de neperfectă, a umplut inimile matrozilor de speranță. Ioan Cornbutte nu se mai sfia acum, de ași da toate silințele, îndemnând pe oamenii sei a înainta și mai încolo pe marea polară.

Înainte de a părăsi insula Liverpool, căpitanul a cumpărat o trăsură de șase căni eschimoșesci, cari, n'a trecut mult, și s'au aclimatizat pe bord. Dimineața în 10 August s'a ridicat ancora și corabia fu mânăta de un vânt ușor dar puternic în apa navigabilă a nordului.

(Va urma).

O experiență de mai mulți ani a dovedit, că dispozițiunile practice, luate de legiuitor spre a garanta cetățenilor foloasele principiilor bune ale legilor moderne, n'au ajuns totdeauna scopul lor. De aceea ministrul de justiție vă va prezenta un proiect de reforme parțiale a codicelui de procedură civilă în vedere de a concilia o mai repede cercetare a cauzelor cu trebuința unei instrucțiuni serioase a proceselor. Asemenea se va prezenta un proiect de lege privitor la reorganizarea corpului portăreilor, care se află în strinsă legătură cu reforma codicelui de procedură civilă și în special cu urmărirea averilor imobiliare. Acest minister vă va prezenta proiecte de legi privitoare la reformarea legiurii asupra societăților comerciale și economice, asupra înființării notariatului, asupra îmbunătățirii organizației corpului avocaților.

Astăzi, grație impulsunii date instrucțiunii și rădicării nivelului moral al națiunii România are un personal judecătoresc luminat întregu, corespunzător sacrificiilor ce țara face pentru justiție. Cu o mai bună chibzuire și cu îmbunătățiri parțiale în legislațiunea noastră civilă și criminală, fără să'i atingem bazele fundamentale, în curând vom ajunge a avea tribunale, care să fie în toată privința la înălțimea instituțiilor judecătorești ale țerilor celor mai luminate.

Experiența făcută în ultimul resbel a dovedit, că organizațiunea actuală a armatei are trebuință de a fi pusă în raport cu noua situațiune politică a țerei și cu dezvoltările ce a luat această instituțiune în timpii din urmă. În acest scop, se va supune deliberărilor d-voastre un proiect de organizare a armatei, stabilit pe nouă baze, care să cuprindă toate elementele de forță de care dispune țara, spre a pute fi întrebuințate în cas de necesitate. Introducerea noii organizații a forțelor noastre militare va necesita dela sine și modificarea celorlalte legi care își au sorginea în legea generală a armatei.

Îmbunătățirile aduse în ultimii ani diferitelor grade de învățământ public, prin separarea clasei I-a de a II-a primară și prin adăugirea clasei a IV-a, pe cât mijloacele au permis, înființarea din nou și separarea câtor-va catedre la universități, cum și înființarea unei a doua facultăți de medicină la Iași, etc., — sânt atâtea progrese făcute în învățământul nostru public. Guvernul Meu va urma nu mai puțin și în viitoriu a se preocupa de completarea învățământului.

Patriotica solitudine a corpurilor legiuitoare corespunde, sânt sigur, dorințelor generale de a se distribui instrucțiunea primară în toate unghiurile patriei, și de a se da o mai mare dezvoltare diferitelor ramure de cultură specială.

Scoalele normale menite a pregăti învățătorii rurali au trebuință de multe îmbunătățiri, spre a pute corespunde în toate scopului pentru care ele sânt create: între altele, trebuie să li se alipească câteva scoli primare pentru practica pedagogiei.

În anul acesta, s'a elaborat și promulgat programa gimnaziilor reale, indispensabile unei direcțiuni practice în instrucțiune, lucru la care tinde guvernul Meu pentru completarea sistematică a culturii poporului. În realizarea acestei simțite necesități nu Mă îndoiesc că veți grăbi a înlesni mijloacele necesare deschiderii și organizării instrucțiunii profesionale menite a contribui în mod sigur la dezvoltarea economică a țerei noastre.

Cu toate măsurile deja luate ca să se completeze și să se înlesnească predarea cu succes a studiilor universitare, învățământul superior nu mai puțin are nevoie de deosebire d-v. atențiune, mai ales în fața noii situațiuni politice ce a dobândit țara noastră.

Dacă, cu toate însemnatele fonduri ce s'au afectat lucrărilor publice, nu s'au putut face atâtea creațiuni din nou cât se simțea trebuința, cauza a fost deteriorarea atât de mare a căielor de comunicațiune, provenită din transporturile enorme ce s'au făcut de armata rusă în timpul resbelului, ceea ce a necesitat și va mai reclama încă fonduri considerabile, nu numai pentru reparațiune, dar și pentru reconstrucțiunea lor. Cu toate

aceste multe îmbunătățiri s'au făcut. Mai cu samă căiele județene, executate cu fondurile și dările de prestațiuni s'au întins cu activitatea reclamată de interesele locale.

Căiele ferate, cari la înființarea primei rețele atât de întinse, îngrigise pe toți, gândindu-se la sarcinile ce țara credea ași impune, sânt astăzi artera de viață pentru prosperarea materială a statului român, și cunoașteți cu câtă stăruință dezvoltarea și înmulțirea lor este astăzi reclamată din toate unghiurile țerei. Linia Ploiesci-Predeal se va deschide întreagă circulațiunii publice peste puține zile, și linia Buzeu-Mărășesci, destinată a stabili o comunicațiune mai directă a Moldovei cu capitala și a înălțura gravele inconveniente ale liniei actuale, este deja pusă în lucrare. Sper că această linie va fi terminată, în mare parte cel puțin, anul viitoriu. Esecuțiunile de căi ferate prin capitaluri naționale, dovedind cu succes posibilitatea de a nu mai avea recurs la întreprinșuri străine, ne-au condus la construirea de către stat a liniei Buzeu-Mărășesci. Rezultatele adjudicațiunilor, deși proiectele au fost făcute pe prețurile cele mai reduse ale întreprinderilor actuale, au fost atât de avantajoase, încât sântem asigurați, că vom pute în viitoriu întreprinde și alte asemenea lucrări în condițiunile cele mai favorabile tesaurului public. Guvernul Meu va și prezenta în curând d-v. un proiect de lege pentru o nouă cale ferată, care va pune în comunicațiune centrul țerei cu portul Chiustenge, a cărui importanță pentru prosperarea națională este simțită de toți.

Dacă această prețioasă lucrare a fost amânată până acum, cauza a fost obiecțiunile ce s'au rădicat în contra sancționării fruntariei de sud a Dobrogei, determinată pe țărâm, conform tratatului de la Berlin, de comisiunea de delimitare.

Constat cu fericeire că activitatea națională merge crescând cu pași repezi, fiindcă cu toate sacrificiile ce a făcut statul pentru crearea căilor de comunicațiune, ele sânt încă departe de a răspunde la toate trebuințele producțiunii noastre naționale.

O lipsă însă foarte însemnată ce se simte în privința executării lucrărilor de către stat, este aceea a neeficienței personalului tehnic de ingineri, spre a pute întreprinde acele lucrări cu succesul dorit. Pentru aceasta este de neapărat să dăm scoalei noastre naționale de poduri, șosele și mine, dezvoltarea reclamată de necesitățile țerei.

Ministrul meu de lucrări publice va prezenta chiar în această sesiune câteva proiecte de legi, destinate la îmbunătățirea agriculturii și a comerțului, precum: crearea de comisiuni și de scoli regionale de agricultură, pentru organizarea de întreprinderi, de curse pentru misiși și samsari, în fine pentru organizarea de instituțiuni economice naționale, proprii a da dezvoltării țerei avântul dorit de Mine, de simțimentele d-voastre patriotice și reclamat de viitorul națiunii Române.

Mai este un proiect de lege pe care în deosebi îl recomand binevoitoarei d-voastre cercetări. Acest proiect de lege este privitor la instituirea unui consiliu, carele între alte atribuțiuni să aibă și acel principal, de a elabora proiectele de legi și regulamentele de administrațiune publică. O experiență de mai mulți ani nea dovedit necesitatea unui asemenea consiliu compus de oameni speciali, prin concursul cărora numai vom pute avea proiecte de legi bine studiate în toate amănuntele și puse în concordanță cu întreaga noastră legislațiune!

D-lor senatori, d-lor deputați!

Cum vedeți, un larg câmp să deschide activității d-voastre legislative. Am convicțiunea că d-voastre vă veți pune la lucru, cu zel, cu inteligență, cu patriotism, am convicțiunea că țara, mulțumită d-v., va dator și acestei sesiuni legi mănoase în rezultate bune.

Astfel, d-voastră veți contribui la îndreptarea multor neajunsuri din legislațiunea noastră, veți îmbunătăți serviciile publice, înștrănați națiunea cu folositoare instituțiuni și veți rădica nivelul material și moral al populațiunilor noastre. Făcând așa, d-voastră veți întâri țara în năuntru, și tari în năuntru, vom fi tari și în afară; căci așa

vom însufla și vom merita stima și încrederea națiunilor și guvernelor străine. Urând activității d-voastre un bun și folositor succes, rog pe Dumnezeu se binecuvinteze lucrările d-voastre legislative.

Sesiunea ordinară a corpurilor legiuitoare este deschisă.

Carol.

(Urmează semnăturile d-lor ministri.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Zernești 15/27 Noevre 1879.

Privind cineva la marele progres al popoarelor culte, se întreabă, care este puterea ce dă începutul și viața, care este conducătorul acestui progres? La această întrebare ori cine va răspunde că este asociațiunea individului la o idee, la un principiu mare, voi a dăce asociațiunea mai multor puteri de a lucra armonice pentru de a scăpa o națiune de neajunsurile și suferințele ce împedecă dezvoltarea culturii morale și intelectuale.

Seculul al 19-lea ne spune: nu stați pe loc, pasivitatea nu e progres și nu conduce națiunile, decât la suferință.

De aceasta idee, cred că a fost cuprinși bravii noștri bărbați, când au înființat asociațiuni pentru cultura poporului român și alte multe asociațiuni, cari tind la cultură.

Însă după cum într'o familie numai singur bărbatul nu poate ajuta la creșterea copiilor fără sucursul consoartei, așa și în societatea omenească nu ajung numai asociațiile bărbaților; ci trebuie și ajutorul femeilor, cu deosebire căci s'a observat că de multe ori femeia prin talentul seu cel ager, e mai capabilă a seversși un lucru. Prin urmare ce folos mare poate aduce o asociațiune de femei? Exemplu bun ne poate servi asociațiunea femeilor americane din New-York dela 9 Maiu 1837 contra sclavismului negrilor. Mare fu opera aceasta, însă mai mare efectul ce l-a avut. America odinioară piața cumpărării sufletelor și locașul torturilor omenirii negre, adevăratul libertății și a civilizațiunii. America sclavismului adevărat e a libertății individuale numai prin inițiativa asociațiunii femeilor cu principiul evangheliei: „Toți sântem frați.”

Cu acest exemplu putem aduce în asemănare și pe poporul român. El încă a trebuit să sufere și chiar și adevărat suferă de un felu de sclavism și adevărat într'atâta că tinerimea noastră din lipsa mijloacelor a trebuit și trebuie să rămână sclava întunerecului.

Jumătatea seculului 19 a început a însufla și femeilor noastre ideile de asociări având principiul: „a ajutama pe cei lipsiți.” A început a le însufla ideile de reuniuni pentru ajutorarea fetițelor și a altora, cari din lipsă ar trebui să rămână subjugate sub velul întunerecului.

Premițând aceste în general, fie'mi iertat a face cunoscut publicului român, că de ideile cele nobile espuse a fost inspirate și damele române din Zernești și în specie stimata doamnă Maria Garoiu nasc. Meșian, care nu întârziă de a conchiema în 11 Noem. a. c. pe toate damele române din loc la o conferință.

Era frumos a vedea o cunună de dame întrunite, și cu deosebire era frumos sciind scopul cel nobil ce le-a întrunit. La rândul seu d-na Maria Garoiu luă cuvântul espunând, în puține cuvinte bine simțite, scopul convocării că adevărat ar fi timpul ca și damele din Zernești să pună începutul și baza la o reuniune de femei române din loc și din pregiur.

Toate damele primară aceasta idee cu un entuziasm deosebit, pe fețele tuturor se putea ceti zelul de a pune în lucrare idea aceea. Îndată urmă

constituirea unui birou provisoric, alegându-se d-na Maria Garoiu de preșidentă și un notariu; și în fine alegându-se o comisiune de 4 membre pentru elaborarea unor statute, ședința se ridică; ear damele părăsiră sala de adunare ducând speranțele cele mai mari pentru înființarea reuniunii intenționate.

Și urăm acestei reuniuni înființându-se, ca să și vadă efectuate intențiunile marinimoase, ce le nutrește cătră națiunea sa!

Nuntius.

Varietăți.

* (Reuniunea română de cântări) a dat și alaltă sară o probă nouă, cum scie aprețuiri frumoasa chiamare ce a luat asuprași. Detaliurile despre esecutarea programei, cunoscută din nrul 133 al foiei noastre, cu altă ocaziune.

* (Jumătatea armatei ruse) aședată la granița Germaniei. În Polonia și Litvania se află 300 de regiamente de infanterie și 150 escadroane de cavalerie cu patru sute cincideci de tunuri.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 1 Decemvre n. Casa deputaților a încuviințat o indemnitate de trei luni pentru ministeriu.

Viena, 1 Decemvre n. Casa deputaților austriacă a început desbateră în cestiunea armatei.

Paris, 1 Decemvre n. Camera a suspendat legea prin care se opria lucrul duminica.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

O transacție ortografică.

(Urmare).

x: Dacă consultăm fisiologia și despre sunetul acesta, apoi îl aflăm între i și u. Străinii, incapabili de a pronunțarea acest sunet puțin frumos și caracteristic pentru limba română, care singură între limbile neo-latine îl posedă, străinii, d. e. Germanii pronunție când i curat (d. e. *kine, kintă* = *câne, cântă*), când și mai cu samă u curat (d. e. *mună, rumun* = *mână, rumân*). Slavistul Miklossich scrie: „Die Rumunen”. Diez ține că x e aproape de u, și scrie deci, pentru trebuința sa, u cu o codiță de desubt, afară de particula in și silabele inițiale in și im, unde și el se mulțamește cu i simplu. Maioreșcu egalizează, din punct de vedere ortografic, pe x cu z. Lui i se pare că x este „numai o nuanță de umbră a lui z” (Critice, pag. 178). Prin urmare și în respectul lui x, după Maioreșcu este a se aplica regula ortografică stabilită pentru z și citată mai sus, la care mai adăugem aici tot din Maioreșcu (Critice pag. 214): „Așa dar sonul z, unde este o modificare fleționară, se scrie de regulă cu ă sau ẽ, după cum sonul primitiv al flețiunii românesci este a sau e (fără nici o privire la originea etimologică); ear' acolo unde nu este modificare fleționară, ci un simplu semn fonetic sau o împrumutare exclusiv lexică din limbi străine, se scrie totdeauna ă. Scriem dar: *lăudat, lăudând* dela *laudă, laudare*; *văzut, văzând* dela *vedere*; însă scriem *măgură, până, după, cărd*, etc., neafând în formele românesci de flecțiune a acestor cuvinte sonul primitiv de a sau e”.

Învățacei de ai lui Maioreșcu, cari urmează consecuent după regula stabilită de el, scriu deci d. e.

păcat, bătrân etc., și (de oarece x este a se tracta întocmai ca z) mână, vânt, vânzare, pământ, mormânt, început, împreună, riu (=riu, însă rēu: rei, rele), răd (=rid), sân (=sîn), săngur (=singur), sănt (=sânt), suntem etc. Numai în formele gerundiale ale conjugării noastre se scrie și ă, dacă infinitivul verbului respectiv îl arată, d. e. bățând, făcând etc. Mai cu samă prin foi și cărți moldovene a fi o scriere ca aceea. D. Maioreșcu însuși și „Convorbirile literare“ scriu însă în mod inconsecvent nu numai d. e. păcat, bătrân etc., ci și vânt, vânzare, pământ, mormânt, început, împreună, riu, rid, sîn, singur, sunt, suntem etc.

Suntem îndreptățiți a întreba cu tot adinsul, cum vine Maioreșcu și „Convorbirile literare“ la e în cuvinte ca: vânt, vânzare, cuvânt, mormânt etc.? Cum ajunge Maioreșcu a scrie: în, început, împreună, singur, stringe, riu, rid etc., sunt, suntem etc.? În întregul seu tractat „Despre scrierea limbii române“ n'am dat nici de cea mai mică indigitare, necum să fi aflat o motivare cu argumente pentru scrierea lui x cu ă (afară de forma gerundială), cu i și u. Din contra Maioreșcu dăce expres (Critice, pag. 179): „Astfel rămâne rezultatul, că nu este logic a primi litera î în scrierea română, ci sonul lui se va exprima cu același semn, cu care vom conveni a exprima pe z“. Maioreșcu va concede, că scrierea sa practică este în deplină contradicție cu teoria sa. Nici afinitatea lui i și u cu x nu se va pute produce, nu dicem ca argument, ci ca pretecest, pentru a scrie d. e. început, stringe, sunt, suntem etc. Căci de ce Maioreșcu scrie tocmai așa, și nu bună oară: început, stringe, sint, întem etc.? sau de ce nu tot numai cu u, sau tot numai cu i?

Cu un cuvânt, Maioreșcu în contradicție cu teoria sa este în punctul acesta etimologist ca ori și care Ciparian, cu cea singură deosebire, veți bine însemnată, că acela pune un semn cel puțin pe a și e, când aceste două litere, cari reprezintă două sunete fiziologice prea îndepărtate de x, sunt prescrise de etimologie.

Vin acuma, stimată redacțiune, a Vă-propune a doua concesiune, care ați avé să o faceți în interesul unui compromis cu Ciparianii inimici ai semnelor. D-voastră puneți semnul și pe i și u, când după originea etimologică x se scrie cu una din acele două litere. Dar i și u fiind sunete înrudite de aproape cu x, cred că nu mai este necesitate de o însemnare specială. Este cunoscut că în România proprie și în Muntenia se aude curat i în cuvinte ca simte, dice, ține, puțin etc., și ici colo chiar riu, singur etc.; pe când d. e. în Ardeal se aude simte, dice, ține, puțin, și chiar șî, a pășit etc. Ear acela care ar pronuncia cumva d. e. sunt, suntem, fântână, rîndunea, cu u curat, în loc de sînt, sîntem, fîntână, rîndunea, nu ar comite o eroare chiar mare.

Îmi veți obiecta poate și la acest punct, că scriind simplu i și u fără semn, lumea cu timpul ușor s'ar pute da a rostî curat d. e. riu, sunt. Din parte-mi ași răspunde și aici, că în realitate cetitorii români pronuncie d. e. rîu, sînt, și dacă vîd scris rîu, sunt cu i sau u simplu. Și apoi întreb și cu privire la x, precum am făcut în privința lui z: Fire-ar vreo scădere pentru frumusețea limbii noastre, dacă pe calea aceasta am mai perde vreo câți-va x în favorul lui i și u? Tocmai și aceea recomandă scrierea etimologică, că poate ne mai scăpăm în câțva de x și x; cel puțin se face o modestă încercare.

Sistemul ciparian din contra mai înmulțesce și pe x, nepunând nici un semn pe e și adeseori nici pe a, când x după etimologie se scrie cu una din acele două litere. Cînd după regulile lui Ciparian se pronuncie d. e. moment, timpăremnt, vîntilare și o mulțime de neologisme. Neînsemnarea lui e, când are să reprezente sunetul x, alterează chiar și gramatica; căci ne silesce în formele gerundiale ale conjugățiunii II și III să scriem după Ciparian u în loc de e (din infinitiv) atunci, când acestui e i premerge c sau g (d. e. tăcund, trăgund), a căror palatalizare trebuie împedecată.

Cînd x este a se scrie după originea etimologică cu a sau e, atunci aceste litere trebuie însemnate mai deaproape, de oarece amîndouă reprezentează sunete fiziologice îndepărtate de x și regulile cipariane sînt cu totul insuficiente (veți: „Foișoara „Tel. rom.“ loc. cit.). Este însă întrebarea, ce semn să întrebuițăm. Maioreșcu confundă pe x cu z susținînd (Critice, pag. 178) între altele: „Singurul argument serios în favoarea însemnării deosebite a lui i ne pare a fi aflarea lui în formele gerundiale ale conjugării noastre: afind zicind etc. Aici togmai este o chestie de controversă. Noue î și în acest cas ne pare numai o nuanță de umbrire a lui z și nu i putem încă atribui o valoare proprie gramaticală“. Maioreșcu pune deci semnul scurtărei pe a și e și atunci, când aceste litere reprezintă pe x.

Aceasta însă nu se poate admite. z este un sunet între e și o, mai aproape de e, și easă deadreptul din gîtlegiu; pe când x se află între i și u, mai aproape de u, și conține un amestec de nasalitate. Va să dică z și x se deosebesc prea tare, pentru a pute fi confundați. Aceasta o simte fie-care Român cisdanubian. Ecsemplele, când x se schimbă în pronunțiere cu z, sînt foarte puține, și se aud mai cu samă prin Moldova. Cumcă Românii în majoritatea lor sînt uniți în respectul pronunțării lui x, se poate vedé de acolo, că în toate ținuturile și cărțile de dincoace sau de dincolo de Carpați, în cari se întrebuițează un semn anumit (circumflexul) pentru x, acest semn se află pus totdeauna la aceleși cuvinte, d. e. mână, vânzare etc.

Afară de aceasta x are o valoare proprie gramaticală în formele gerundiale. Maioreșcu afirmă numai, dar n'a probat contrariul.

Scriu deci circumflexul pe a și e, pentru a însemna pe x. Adevărat că întrebuițarea circumflexului în cazul acesta nu se poate motiva chiar științific. El s'a primit însă de majoritatea Românilor pentru acest scop în mod convențional. Și Ciparianii îl pun pe a pentru x.

Cînd originea etimologică a lui x nu e cunoscută, scriu totdeauna â.

(Va urma.)

Colectă.

Doamna Farșita Tell, care în mai multe rânduri a dovedit marinositate și simț creștinesc, fiind în vara trecută la băile din Elöpatak și văzînd, că biserica noastră gr. or. din loc are lipsă de unele reparaturi, dară n'are mijloace de unde să le acopere, a deschis spre acest scop o listă de contribuiri bene-vole la care au contribuit:

Familia Tell 7 fl., Maria Homoricean 2 fl., A. Biarol 5 fl., M. Bruss farmacist 1 fl., G. Sigmund farm. 1 fl., M. Ciupeni-ceanu 1 fl., d-na Elena Pappadopolu 1 fl., d-șoara Pappadopolu 1 fl. d-na Zoe Teodori 2 fl., I. Franzopolu 1 fl., D. Pamfilu 1 fl., Ciuran 1 fl., Maria Steriu 1 fl., N. I. Ruscescu 1 fl., P. Mihaescu 1 fl., M. A. Pop-pitzeann 1 fl., Nenoveanu 1 fl., N. Crapel-

lianu 1 fl., George Spaltogola 1 fl., M. I. Dragomir 1 fl., Cavadia 1 fl., Alecsiadi 1 fl., Christea Lecu 1 fl., Gebr. Vanghele 1 fl., Ef. Germani 20 lei noi, M. G. Trandafirescu 1 fl., Nicu G. 1 fl., Lucsitia Vorian 1 fl., A. Rîmnicean 1 fl., Radovitz 1 fl., Hariclea Vlădoian 50 cr., Antinescu 50 cr., Matilda Nicolescu 50 cr., C. Ion Vernescu 2 fl., Elena S. 1 fl., Smaranda Mateescu 5 fl., Eleft E. Econom 1 fl., George Mihuleț 1 fl., C. Buceanu 1 fl., A. Moroiu 1 fl., Ecaterina Sfetescu 1 fl., Elina Tiaciu 1 fl., Alecsandrina Iatropol 3 fl., Damsa 2 fl., M-me Filitis 2 fl., Dimitrie Racovița 5 fl., George Constandinescu 1 fl., Drăgulinescu I. M. 1 fl., Elevteriate 1 fl., Paraschiv Ionescu 1 fl., Locot. Hiulescu 1 fl., Locot. Obedenariu 1 fl., Dr. Schwartz 1 fl. Doamnei colectante și p. t. contribuitori li se aduce prin aceasta mulțămă.

Bursa de Budapesta

din 29 Noemvre n.

Renta de aur 95.95, Împrumutul drumurilor de fer ung. 113.50, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 74.25, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. 85.25, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung. 77.25, împrumutul ung. cu premii 106.25, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50 obligațiuni urbariale ung. 88.75, obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire 86.25, obligațiuni urbariale temșane 87.50, obligațiuni cu clausulă de sorțire 84.25, obligațiuni urbariale transilvane 84.50 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.40, renta austriacă în argint 70.70, renta de aur austriacă 80.45, sorți de stat dela 1860 128.25, acțiuni de bancă austro-ung. 842, acțiuni de bancă de credit ung. 258.25, acțiuni de credit austr. 277.75, argint —, galbin 5.53, napoleon 9.30, 100 marce nemșeci 57.65, London (pe polița de trei luni) 116.55.

Bursa de Viena

din 29 Noemvre n. 1879.

Metalicele 5% —
Acțiuni de bancă 841 —
Împrumutul de stat din 1860 128 25
Împrumutul naț. 5% (argint) 70 60
Acțiuni de credit 279 —
Valuta nouă imperială germăna 57 70
London 116 55
Galbin 5 54
Napoleon d'aur (pols) 9 30 1/2

Nr. 207.

2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III din matara Dobêrléu și filia Bastelec în ppresbiteratul al II al Brașovului, conform părințescii ordinațiuni consistoriale din 30 Octomvre a. c. Nr. 2295. B., se scrie prin aceasta concurs, cu termenul până la 10 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele sînt:

1. Casă parochială.
2. Un fênaț în filia Bastelec, din care trage venit învêțatoriul 1/3 parte.
3. Dela 136 familii din materă și dela 64 familii din filia Bastelec câte o ferdală cucuruz sfârmit, dela vèduvi și vèduve pe jumătate.
4. Venitele stolare îndatinate.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch, au ași adresa subscrișului concursului instruite în sensul prescrișelor din „Statutul organic“ și a dispoșiunilor sinodului archidieceșan din a. 1873, până la termenul sus amintit.

Brașov 7 Noemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 228.

2—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de classa a III din comuna Re-chita cu filia Strugar, se scrie pe basa ordinului preaveneratului consistoriu archidieceșan din 28 Iunie 1879. Nr. 1736. B. acest concurs cu termenul până la 15 Decemvre a. c. st. v.

Emolumentele parochie sînt:

1. Dela 150 familii câte o ferdală cucuruz în grăunțe și câte o ți de lucru.

2. Fênaț de vre-o 3 caré de nutreț.

3. Lemne pentru foc din pădurea comunei și

4. Venitul stolar dela aceste familii.

Doritorii de a ocupa parochia aceasta au să-și substearnă supliciele proveđute cu documentele prescise de „Statutul organic“ și regulamentul provisor din a. 1873, oficiul protopresbiteral gr. or. în Sassebeș până la susnotatul termen.

Comitetul parochial în conțelegere cu ppresbiterul concernent.

Nr. 210. 1879.

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante Boiu de classa a III ppresbiteratul Gioaginului I, se scrie concurs cu termenul până la 9 Decemvre a. c stil. v.

Emolumentele sînt:

4 jugere pământ arătoriu, dela 110 familii câte o măsură mare de cucuruz sfârmit, și stola usuată, care toate computeate în bani, dau la olaltă un venit anual de 212 fl. 60 cr. v. a.

Concursele instruite în sensul prescrișelor „Statutului organic“, și a regulamentul provisoriu din 1873, sînt a se adresa la subscrișul oficiu ppresbiteratul până la termenul sus-indicat.

Hondol 31 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul ppresbiteral al Gioaginului I.

Vasile Pipoș m. p.,
ppresbiter.

3—3

Nr. 330 — 1879.

2—3

EDICT.

Sava Stan Rășină din Sohodol, protopresbiteratul Branului a părășit cu necredință de 4 ani și 5 luni de zile pre legiuitul ei bărbat George Ioan Tătar tot din Sohodol și pribegește în lume fără de a se sci locul unde se află și dacă mai trăiesce, este prin aceasta citată, ca în termen de un an, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contra și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra i de bărbatul ei.

Brașov, 8 Noemvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Branului.

Nr. 7469/1879.

2—2

Publicațiune.

Cu emisul dto 20 l. c. Nr. 8295 onorabilul oficiu comitatens a ordinar ca postul unui membru în comisiunea comitatensă, devenit în vacanță în cercul electoral III al cetății, prin moartea lui Carl Zink, să se reîntregească la 3 Decemvre 1879 prin alegere.

Alegătorii din cercul electoral al III, conscriși pe anul 1879, cari se compun din stradele următoare:

„Strada Margaretei, strada nouă, strada pelarilor, valea mică, strada rotarilor, strada Ognei, a spitalului, a faurilor, a văpsitorilor, a vițelilor, strada Mariei, valea mare, strada Turnului, strada vinului și a trandafirului, a bugnerilor, a rosmarinului, a pânzarilor, Zeughof, strada Kempel, strada rațelor, strada lui Pempflinger, strada de sub spinarea cănelui și spinarea cănelui, — mai departe suburbele poarta Turnului și poarta Ognei și în sfârșit țigănia dela poarta Turnului și a Ognei, — se provoacă prin aceasta a se înfățișa cât mai numeroși la aceasta alegere și ași da țidulele de votare în „sala de ședințe a magistratului“ la 3 Decemvre 1879 dela 8 oare dimineața până la 6 oare seara.

Sibiui în 24 Noemvre 1879.

Magistratul.